

Arrest

nr. 311 121 van 9 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 1 augustus 2024, en ter kennis gebracht op 2 augustus 2024.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 19 november 2016 België is binnengekomen, diende op 5 december 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 12 oktober 2015 in Griekenland (Eurodac).

Op 16 april 2018, bij arrest nummer 202 377, bevestigde de Raad de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 april 2017. Op 17 november 2018 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op 20 september 2019 werd verzoeker ondervraagd tijdens een politiecontrole te Sint-Gillis, omdat hij betrapt werd op drugsdealen. Hij vermeldde geen feiten om rekening mee te moeten houden inzake het risico op refolement, het gezins- en familieleven of zijn gezondheidstoestand. Op 21 september 2019 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van drie jaar.

1.3. Op 25 oktober 2021 werd een overzicht van verzoekers verblijfshistoriek overgemaakt aan de arbeidsinspectie. Het overzicht geeft in wezen weer wat hiervoor werd opgesomd.

1.4. Op 15 juni 2024 werd verzoeker ondervraagd tijdens een politiecontrole in een kapperszaak te Anderlecht waarbij verzoeker in het bezit was van 545 euro. Verzoeker gaf aan dat hij geen geldig identiteits- of verblijfsdocument heeft en kon de oorsprong van het geld niet uitleggen. Het verslag van de politiecontrole vermeldde dat werd overgegaan tot een verhoor van verzoeker. Hij zei dat hij sinds 2016 in België is. Hij gaf als reden waarom hij in België is dat hij hier is voor zijn moeder. Hij gaf aan reeds internationale bescherming (asiel) te hebben aangevraagd en dit werd geweigerd in 2018 en dat hij niet kan terugkeren omdat zijn moeder hier woont. Hij antwoordde dat zijn vingerafdrukken niet in een ander Europees land werden genomen. Hij zei dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland. Hij gaf aan dat hij geen partner had met wie hij een duurzame relatie heeft en/of kinderen in België. Hij vernoemde opnieuw zijn moeder als familie in België, maar verklaarde dat hij geen familie heeft in zijn herkomstland. Hij was geen slachtoffer van een misdrijf en diende geen klacht in.

Op 16 juni 2024 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies).

1.5. Op 1 augustus 2024 werd verzoeker ondervraagd tijdens een politiecontrole op de openbare weg te Anderlecht. Verzoekers identiteit werd vastgesteld op basis van zijn verklaringen. Het verslag van de politiecontrole vermeldde dat werd overgegaan tot een verhoor van verzoeker. Hij zei dat hij sinds 2016 in België is. Hij gaf als reden waarom hij in België is dat hij hier is voor zijn moeder. Hij gaf aan reeds internationale bescherming (asiel) te aangevraagd en dit werd geweigerd in 2019 en dat hij niet kan terugkeren omdat hij bij zijn moeder wil zijn. Hij antwoordde dat zijn vingerafdrukken niet in een ander Europees land werden genomen. Hij zei dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland. Hij gaf aan dat hij een partner had met wie hij een duurzame relatie heeft in België, namelijk M.T.M. Hij vernoemde opnieuw zijn moeder en een broer als familie in België, maar verklaarde ook dat hij twee kinderen heeft in zijn herkomstland. Hij was geen slachtoffer van een misdrijf en diende geen klacht in.

Op 1 augustus 2024 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies).

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 1 augustus 2024, en ter kennis gebracht op 2 augustus 2024, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door PZ Zuid op 01.08.2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: K. M.

voornaam: R. C.

geboortedatum: [...].01.1992

geboorteplaats: Kinshasa

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Zuid op 15.06.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van heling. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 sedert 2016 in België te zijn, maar kan dit niet aantonen. Betrokkene heeft op 05.12.2016 een verzoek tot internationale bescherming ingediend, dewelke op 16.04.2018 werd geweigerd en werd gevolgd door een bevel om het grondgebied te verlaten op 17.11.2018. Uit de loutere omstandigheid dat betrokkene de afgelopen sedert 2018 in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM. (Zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008 nr. 265/07, Darren Omoregie v. Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77.). De betrokkene is doelbewust op illegale wijze op het grondgebied verbleven. Dit was betrokkene's eigen keuze, wat maakt dat hij zelf de nadelige situatie gecreëerd heeft, waarin hij zich nu bevindt en die hij nu inroept (Raad van State, arrest nr. 132.221 van 09.06.2004). Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde in het arrest Nyanzi t. het Verenigd Koninkrijk, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij geen gevestigde vreemdeling was en dat zij nooit een definitieve toelating had gekregen om in de betrokken lidstaat te verblijven, dat eender welk privéleven dat de verzoekende partij had opgebouwd tijdens haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk, bij het afwegen van het legitieme publieke belang in een effectieve immigratiecontrole, niet tot gevolg zou hebben dat de uitwijzing een disproportionele inmenging in haar privéleven uitmaakte.

In casu is geen sprake van een gebrek aan eerbiediging van het privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM (RVV, nr. 123.945 van 15 mei 2014).

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 in België te zijn om bij zijn moeder te kunnen zijn, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 een partner te hebben, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 zijn moeder en broer in België te hebben. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart geen ander gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2016 in België te verblijven, maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren vanaf 17.11.2018.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 17.11.2018 dat hem betekend werd op 22.11.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Zuid op 15.06.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van heling. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

☐ Artikel 74/14 §3, 6°: het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk

verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.

Betrokkene heeft op 05.12.2016 een verzoek tot internationale bescherming ingediend, dewelke op 16.04.2018 werd geweigerd en werd gevolgd door een bevel om het grondgebied te verlaten op 17.11.2018.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2016 in België te verblijven, maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren vanaf 17.11.2018.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Zuid op 15.06.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van heling. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 17.11.2018 dat hem betekend werd op 22.11.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 in België te zijn om bij zijn moeder te kunnen zijn, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan. De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 05.12.2016. Uit het onderzoek van het CGVS is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2016 in België te verblijven, maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren vanaf 17.11.2018.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Zuid op 15.06.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van heling. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 17.11.2018 dat hem betekend werd op 22.11.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, C. G., Technisch Deskundige, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Korpschef van PZ Zuid,

en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas,

de betrokkene, K. M., R. C., op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 02.08.2024.

(...)”.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van onderhavige vordering in de mate dat zij zou zijn gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, die in de bestreden bijlage 13*septies* ligt verrat. Immers, artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt verder expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad heeft dus dienaangaande geen rechtsmacht. De vordering is derhalve onontvankelijk in zoverre zij is gericht tegen de beslissing tot vasthouding die ligt besloten in de bijlage 13*septies*.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Er is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV.

Verzoeker wijst er immers terecht op dat hij van zijn vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens die op elk ogenblik kan plaatsvinden en heeft dus de feiten uiteengezet die het indienen van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verweerder betwist het hoogdringende karakter van de vordering niet.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3. De middelen

3.3.1. Het verzoekschrift voert een schending aan van artikel 8 van het EVRM.

De concrete toelichting bij het middel luidt als volgt:

“In casu kan worden aangevoerd dat tussen verzoeker en zijn liefdespartner en diens kinderen sprake is van een familieleven in de zin van artikel 8 EVRM nu zij gezamenlijk de kernfamilie uitmaken die volgens het EHRM de door artikel 8 EVRM geboden bescherming geniet.

Bovendien wordt het familieleven van verzoeker verder benadrukt door de afhankelijkheid van mevrouw mevrouw M. I. B. van de zorgen van verzoeker naar aanleiding van haar ziekte.

Zij verklaart hierover het volgende (stukken 6 en 7): [afbeelding van stukken 6 en 7]

Deze liefdesrelatie is bovendien duurzaam en effectief beleefd.

Dit blijkt onder meer uit voormelde getuigenis, gesprekken en bijgebrachte foto's (stukken 6, 7, 9 en 10).

Verzoeker heeft bovendien een inreisverbod van 3 jaar ontvangen.

In dit verband is de duur van het uitsluitingsbevel van belang, in het bijzonder of een verbod op herinreis van beperkte of onbeperkte duur is, zoals benadrukt in de zaak Savran tegen Denemarken (Grote Kamer, § 182). De uitzetting van verzoeker, gepaard met een inreisverbod, leidt onvermijdelijk tot een langdurige scheiding van het gezin. Deze gedwongen scheiding, die zich uitstrekt over jaren, is in strijd met het hogere belang van het gezin.

Het is essentieel om te erkennen dat een dergelijke langdurige afwezigheid van verzoeker uit het leven van zijn familie, liefdespartner en diens kinderen niet alleen de familiebanden zal verzwakken, maar ook aanzienlijke negatieve gevolgen zal hebben voor de emotionele en psychologische ontwikkeling van deze kinderen, minstens het jongste kind P. die op heden slechts 5 jaar oud is.

De impact van deze lange scheiding moet zorgvuldig worden gewogen tegen de redenen voor het inreisverbod, vooral gezien het feit dat het belang van de kinderen als primair moet worden beschouwd in overeenstemming met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Er is thans nog steeds een liefdevolle band aanwezig tussen verzoeker en zijn liefdespartner die zeer betrokken is en afhankelijk is van de zorgen van verzoeker.

Een terugkeer naar Congo voor het gezin van verzoeker is uitgesloten, temeer omdat mevrouw mevrouw M. I. B. hier verder medisch dient opgevolgd te worden.

De verwerende partij heeft, ondanks het aanwezig zijn van pertinente elementen, nagelaten om (i) na te gaan of er een werkelijk familieleven bestaat tussen verzoeker en zijn gezin, (ii) een belangenafweging van de in het geding zijnde belangen uit te voeren, en (iii) voldoende zwaarwichtigheid toe te kennen aan het belang van de kinderen alsook van de afhankelijkheid van de zorgen van verzoeker.

Een schending van artikel 8 EVRM kan derhalve worden vastgesteld, aangezien geen onderzoek werd gevoerd met betrekking tot essentiële elementen en bijgevolg van het bestaan van een beschermwaardig familieleven in het licht van artikel 8 EVRM.”

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

“Stuk 2 – ID moeder C.

Stuk 3 – ID zus K.

Stuk 4 – ID broer J.

Stuk 5 – ID liefdespartner mevrouw M. I. B.

Stuk 6 – Verklaring liefdespartner mevrouw M. I. B. geschreven

Stuk 7 – Verklaring liefdespartner mevrouw M. I. B. getypt

Stuk 8 – Bewijzen ziekte liefdespartner mevrouw M. I. B.

Stuk 9 – Gesprekken en berichten met liefdespartner mevrouw M. I. B.

Stuk 10 – Foto's met moeder en liefdespartner mevrouw M. I. B.

Stuk 11 – Oproeping politie Vorst + bewijzen

Stuk 12 – Bewijs winst sportwedenschappen

Stuk 13 – Attest samenstelling gezin liefdespartner mevrouw M. I. B.

Stuk 14 – verklaring moeder verzoeker dd. 07.08.2024

Stuk 15 – verklaring zus verzoeker dd. 07.08.2024

Stuk 16 – verklaring broer verzoeker dd. 07.08.2024”.

Op 8 augustus 2024 brengt verzoeker nog een verklaring bij van zijn vader (stuk 17), alsook bijkomende documenten over de hospitalisatie en medische verzorging van M.I.B. (stuk 18).

3.3.2. In de nota met opmerkingen licht verweerder toe dat geen ernstig middel wordt aangevoerd.

3.3.3. Bespreking

De Raad treedt het standpunt van verweerder bij dat verzoeker niet betwist op het grondgebied te verblijven zonder in het bezit te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum of een geldige verblijfstitel. Verzoeker betwist evenmin geen gevolg gegeven te hebben aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten.

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezinsleven is niet absoluut.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka/België*, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210 029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat hij na of verweerder alle relevante feiten en omstandigheden in de belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een 'fair balance' tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins- of privéleven hier te lande, en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad kijkt in eerste instantie na of verzoeker een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vooreerst vast dat verweerder niet heeft nagelaten rekening te houden met artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zijn kritiek dat onvoldoende rekening gehouden zou zijn met zijn de aanwezigheid van zijn moeder, zijn zus en zijn broer en met de relatie met zijn Belgische vriendin. De betreden beslissing motiveert immers: *"Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 sedert 2016 in België te zijn, maar kan dit niet aantonen.*

Betrokkene heeft op 05.12.2016 een verzoek tot internationale bescherming ingediend, dewelke op 16.04.2018 werd geweigerd en werd gevolgd door een bevel om het grondgebied te verlaten op 17.11.2018.

Uit de loutere omstandigheid dat betrokkene de afgelopen sedert 2018 in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM.

(...)

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 in België te zijn om bij zijn moeder te kunnen zijn, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 een partner te hebben, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ Zuid op 01.08.2024 zijn moeder en broer in België te hebben. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart geen ander gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt."

Verzoeker toont met de toelichting in het verzoekschrift en de bijhorende stukken het tegendeel niet aan en gaat er aan voorbij dat hij een gezonde, meerderjarige man is die niet afhankelijk is van zijn vader, zijn moeder, zijn zus of zijn broer. Verzoekers moeder vertrok in 2003 uit Congo samen met haar dochter K. en zoon J. en kwam naar België. In 2003 bleef verzoeker achter in Congo bij zijn grootmoeder tot hij in 2015 zelf vertrok (verzoekschrift, stuk14; DVZ-verklaring van 5 december 2016; Eurodac-hit). Verzoeker leefde van zijn geboorte in 1992 tot zijn vertrek te Kinshasa, volgde tot het vijfde middelbaar onderwijs en stelde een houthandelaar te zijn geweest, alsook een zoon, R., te hebben die te Kinshasa verbleef (DVZ-verklaring van 5 december 2016).

Het verzoekschrift brengt slechts aanwijzingen aan van de prille relatie van verzoeker met zijn partner, die volgens hun verklaringen elkaar voor het eerst hebben ontmoet in februari 2023 (anderhalf jaar geleden), zodat deze banden volledig werden opgebouwd in illegaal verblijf. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker nooit werd toegelaten tot lang verblijf in België en hij evenmin gebruik gemaakt heeft van een procedure tot regularisatie van zijn illegaal verblijf.

Derhalve dienden verzoeker, zijn familie en zijn partner zich ervan bewust te zijn geweest dat het door hen opgebouwde gezinsleven, omwille van verzoekers illegale verblijfssituatie, eveneens een precair karakter kende.

Waar verzoeker stelt dat zijn partner M.I.B., omwille van haar ziekte, van hem afhankelijk is, toont hij niet aan in welke mate de twee meerderjarige kinderen van zijn partner niet voor haar zouden kunnen zorgen.

Verzoeker verklaart thans tevens samen te wonen met zijn Belgische vriendin en haar vier kinderen te Brussel, waarbij de Raad van mening is dat het loutere feit dat betrokkenen zouden samenwonen niet wordt beschouwd als een afdoende bewijs van een duurzaam feitelijk partnerschap en een beschermenswaardig gezinsleven. Bovendien kan uit de voorgelegde stukken bij het verzoekschrift niet worden afgeleid dat verzoeker en mevrouw M.I.B. een gezamenlijke verblijfplaats hebben (verzoekschrift, stuk 13). Het is overigens stuitend dat verzoeker naar aanleiding van de politiecontrole van 1 augustus 2024 aangaf dat hij een andere partner had met wie hij een duurzame relatie heeft in België, namelijk M.T.M. Naar aanleiding van de politiecontrole van 15 juni 2024 stelde verzoeker nog dat hij geen partner(relatie) had in België.

Dat in deze omstandigheden de bestreden beslissing heeft geconcludeerd dat geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM en niet is overgegaan tot een belangenafweging, komt, gelet op de afwezigheid van enig beschermenswaardig gezinsleven dan ook niet onredelijk, noch onzorgvuldig voor.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Verzoeker kan verweerder evenmin een onzorgvuldig onderzoek verwijten gelet op zijn uiterst summiere verklaringen die blijken uit de beschikbare stukken in het administratief dossier waarbij hij naar aanleiding van zijn verhoor in het gesloten centrum op 2 augustus 2024 enkel aangaf een moeder en twee broers te hebben in België en een Belgische vriendin, maar verder liever nog geen informatie gaf. Hij verklaarde opnieuw niemand meer te hebben in Congo.

Het enige middel is niet ernstig.

Bijgevolg is niet voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden opdat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden bevolen. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP